

[Poul Møller.]

tryksager ud, hvori man lige standser citatet dér, hvor det kan være angenemt at standse det. Man citerer mig således, at der er ingen grund til, at de mennesker, der er i stand til at betale selv, dem, der har en fast løn og en god indkomst, skal have et meget stort tilskud for at ligge på hospitalet. Punktum for citatet. Man tager ikke med, at jeg sagde tilskud til betaling af forplejningsudgifterne, kosten, som er 5-6 kr. om dagen, og at jeg netop sagde, at den medicinske behandling måtte holdes udenfor. Så kan det ærede medlem tale om, hvem der bruger citatfuske, hvem der prøver at sætte onde motiver, onde gerninger og ond splittelse ind i et vigtigt spørgsmål. Det er en reklame for det ærede medlem hr. Albertsen, der her har talt om, hvilke medlemmer der kan vælges og ikke vælges ved det kommende valg, og jeg vil ikke håbe efter denne reklame for det ærede medlem, at han kan blive valgt.

I 1960 forhøjede overborgmester Munk, som jo er gammel smed og bruger forhammeren, hospitaltaksterne ... (*Ministeren for offentlige arbejder* [Lindberg]: Han er mekaniker!). Var han det? — men han har jo nok brugt hammer alligevel som mekaniker. Han forhøjede hospitaltaksterne fra 50 øre til 5 kr. om dagen. Vi fremførte ikke, at det var at slå den lille mand ned. Det var for at få dækket forplejningsudgifterne på det tidspunkt, og nu taler den højtærede trafikminister med. Den højtærede trafikminister — jeg ved ikke, om han har været mekaniker eller smed — (*Ministeren for offentlige arbejder* [Lindberg]: Smed!). Han har været rigtig smed; han ser også ud til det. Den højtærede trafikminister har jo mange gange været inde på det samme, som jeg var inde på, at vi skulle forhøje jernbanetaksterne, således at banerne kunne hvile i sig selv. Han har mange gange stillet forslag her i det høje ting om en forhøjelse af disse takster. Er der nogen, der har sagt af den grund, at han svingede sin smedeforhammer over for den lille mand? Vi anså det for naturligt og rimeligt, og vi har stemt for disse jernbanetakstforhøjelser adskillige gange (*Afbrydelse af Horn*). Det ved det ærede medlem hr. Horn da også, men vi har aldrig fremstillet det, som om det var et overfald på den lille mand,

at de mennesker, der havde råd til at køre med jernbanen, skulle betale for det. (*Horn*: Det ærede medlem stemte imod sidst!). Så har det nok været, fordi der ikke har været grundlag for denne forhøjelse.

På samme måde med huslejeagitationen. Også her har det ærede medlem hr. Albertsen rekorden, også her sender hans vælgerforening på Frederiksberg med billede af det ærede medlem, det højt skattede medlem, en tryksag ud, hvori der står: på den anden side kan De glæde Dem over, at De som lejer fortsat er beskyttet mod opsigelse og huslejeforhøjelse trods konservative forsøg på at sætte lejen op. Der tales i parentes om en stigning på 60 pct. Der står ikke, hvem der taler om det; der står ikke noget om, at det ikke er det konservative folkeparti, der taler om det, men sådan som det står, skal folk bare skræmmes til at tro som så: 60 pct.s huslejeforhøjelse, hvis de konservative får magt, som de har agt. Se, det kalder jeg ond gerning, fordi det er ond agitation, og den har ikke noget grundlag.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen vil jeg gerne komplimentere for én ting. For første gang erkendte han, at der dog var noget, der kunne kritiseres, af det, regeringen har lavet. Han sagde, at helhedsløsningen kunne kritiseres for det ene og det andet, men han fortalte ikke, hvad det var for. Det skulle åbenbart være en hemmelighed, men han lod disse ord smutte ud, de forlod tændernes gærde, og det er jeg ham taknemlig for, selv om det måske nok, når det kommer til stykket, var en tanke-torsk.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen siger om vor sociale vilje, at den ved udannelsen viser sig på den måde, at vi vil have skattefordele for dem, der er bedre stillet. Der er i dag af et udvalg afgivet en beretning til det høje ting, hvori vi har erklæret os villige til at give skattemæssig lempelse for alle, der prøver på at hjælpe deres børn eller hjælper sig selv til studier, en skattemæssig lempelse, der bliver ens for alle indtægter. Socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget har givet udtryk for sympati for dette, hvis det kan ske uden at påvirke progressionen, men man har ikke kunnet enes alligevel.